

Cebra 8 Gener del 52

Sr. Jaume Vicens

Apreciat germà,

Ens que tot suposo que el Nadal vos haurà probat bé a tots els de casa teva i en nom de tots els de casa vos desitjo un bon Any Nou.

Jo volia escriuret mes aviat però la Rosita va dir-me que deixés passar aquestes Festes. El motiu ja pots figurar-te quin és. Desde el fracàs de les gestions amb l'Institut, i deixant apart un treball que em va donar en Solresoles i algunes cosetes mes que he fet per aquí, estic neguitós veient com passen els dies i no tinc feina per fer. Jo no sé si tu hauràs fet ja alguna gestió per veure de solucionar el problema que per nosaltres representen aquells mésos que falten per arribar al maig i poguer comptar amb el

titol de Mestre i una plaça. La Marina
va dir-me que tu miraries si per Barcelona
seia possible fer quelcom. La Rosita desit-
ja saber si has fet alguna gestió i les
possibilitats que pugui haver-hi ja que
les nostres reserves s'estan esgotant i si
no fos possible trobar treball fora de
Cebrià, hauria de encavilar el meu esforç
aquecs mesos en tenir conferències de
meus en edat escolar a casa (lo qual
no em solucionaria mes que una petita
part del problema) i seguir les pràctiques
a l'escola d'aquí. Com que el temps
passa molt llenger (fà ja un any del
meu gran discarat) corvoindria que ~~me~~
ens escriguessis (sobretot a la Rosita) sobre
lo que tu creus que es pot fer i lo que
aconselles, com mes arribi millor, per jo
poquer, si no hi ha altre solució, combi-
nar les coses aquí Cebrià.

La Rosita està, com pots suposar-te, molt afectada, mes veient que les coses a casa no marxen bé. El meu enyurat porta ja bastants dies al llit i per mes voluntat que tots han posat a ajudar-nos els temps disposen de mèdis per sostenir molt temps aquell desmuntell. La feina (que per sort fins ara no li ha faltat) a la Rosita) se li està acabant i totes aquestes coses ajuntades fan que no tinguï la tranquil·litat necessària. Es coneixent doncs com mes aviat millor buscar el camí: tu has de dir clarament si creus possible fer quelcom fora de Celrà (allavors jo no em comprometria a res d'aquí) i sino jo veure si es possible trobar el remei aquí encara que no curi tota la malaltia.

Estem doncs pendents de les teres nostres. Bones i dolents sapem que tots t'agrahiríem lo que has fet per mi i per en

Ramón; jo per la mera part estoc
esperant demostrar-te que aquesta rega-
da la llicència seria aprofitada

Recorts de tots per tots; petons als
neus i un abraç de la Rosita per
tots oralties.

Et saluda afectuosament el seu
germà

Joan

P. P.

Un dia d'auet en Ramón t'es-
criuia les impressions de l'Institut.